

“Η γη της Παλαιστίνης είναι ποτισμένη με το αίμα Αγίων”

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Στη Θεία Λειτουργία που τελέστηκε χθες στη Βασιλική της Γεννήσεως στην Βηθλεέμ επί τη εορτή της μνήμης των εν Παλαιστίνη Αγίων προεξήρχε ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος.

Συνελειτούργησαν ο Πατριαρχικός Επίτροπος Βηθλεέμ Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Ιορδάνου κ. Θεοφύλακτος, οι Σεβασμιώτατοι Αρχιεπίσκοποι Κωνσταντίνης κ. Αρίσταρχος και Μαδάβων κ. Αριστόβουλος, Αγιοταφίτες Ιερομόναχοι και Αραβόφωνοι Πρεσβύτεροι, εφημέριοι του Προσκυνήματος της Βηθλεέμ και ο Αρχιδιάκονος Μάρκος, ο Ιεροδιάκονος π. Ευλόγιος.

Στο κήρυγμα του, μεταξύ άλλων, ο Μακαριώτατος αναφέρθηκε στο χαρακτηριστικό που διέπει τη γη της Παλαιστίνης, τονίζοντας:

“Το ιδιαίτερον χαρακτηριστικόν της μεν γης της Παλαιστίνης είναι ότι αυτή εποτίσθη και συνεπώς ηγιάσθη με το τίμιον αίμα του «πληρώματος του [Μωσαιοκού

] Νόμου και των προφητών», τουτέστιν του Χριστού· των δε αγίων αυτής ότι ούτοι εγένοντο αυτόπται και αυτήκοι μάρτυρες της διδασκαλίας των θαυμάτων του σταυρικού πάθους και της εκ νεκρών αναστάσεως του Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, ως λέγει ο ευαγγελιστής Ιωάννης: «Και ο λόγος σαρξ εγένετο και εσκήνωσεν εν ημίν και εθεασάμεθα την δόξαν ως μονογενοῦς παρά Πατρός, πλήρης χάριτος και αληθείας», (Ιωάν. 1,14). Κατά δε τον κορυφαίον των Αποστόλων Πέτρον: «Ου γαρ σεσοφισμένοις μύθοις εξακολουθήσαντες εγνωρίσαμεν υμίν την του Κυρίου ημών Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν και παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γεννηθέντες της εκείνου μεγαλειότητος», (Β΄ Πέτρ. 1, 16)".

[Μετά την Θεία Λειτουργία ο Μακαριώτατος εγκαινίασε μικρό ιδιωτικό παρεκκλήσιο.](#)

Αναλυτικά το κήρυγμα του Μακαριωτάτου:

«Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρά τήν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδε δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τόν λεγόμενον Πέτρον καί Ἀνδρέαν τόν ἀδελφόν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τήν θάλασσαν· ἦσαν γάρ ἀλιεῖς· καί λέγει αὐτοῖς· δεῦτε ὀπίσω μου καί ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων», (Ματθ. 4, 18-20).

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων ἐορτάζει ἰδιαίτερως σήμερον τήν μνήμην τῶν ἀγίων τῶν ἐν Παλαιστίνη διαλαμπάντων, διό καί ἡμεῖς τῇ χάριτι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνηθοίσθημεν ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ τοῦ θεοδέγμονος Σπηλαίου, δηλονότι τῆς Γεννήσεως τοῦ Θεοῦ καί Σωτήρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἵνα προσφέρωμεν εὐχαριστήριον καί ἀναίμακτον θυσίαν αἰνέσεως τῷ Ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ, ἐν μέσῳ μάλιστα τῆς ὑφέσεως τῆς λοιμώδους νόσου τοῦ covid-19.

Ἡ γεωγραφική περιοχή τῆς Παλαιστίνης εἶναι ὁ ἀγιογραφικός τόπος, ἐνθα ἔλαβε χώραν ἡ συνάντησις τῶν ἐπουρανίων μετά τῶν ἐπιγείων, τουτέστιν ἡ ἐν τῷ κόσμῳ καί τοῖς ἀνθρώποις ἀποκάλυψις τοῦ Θεοῦ, ἡ πληρωθεῖσα / ὀλοκληρωθεῖσα ἐν τῷ μεγάλῳ τῆς Οἰκονομίας τοῦ Θεοῦ μυστηρίῳ, δηλονότι τῆς ἐνσαρκώσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡ ἀγιογραφικὴ Παλαιστίνη εἶναι ὁ πρωτογενὴς τόπος τῆς κλήσεως τόσο τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ, ὅσον καὶ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων: «Καὶ εἶπε Κύριος τῷ Ἀβραμ· ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου καὶ δεῦρο εἰς τὴν γῆν, ἣν ἄν σοι δείξω» (Γεν. 12,1). Εἰς δέ τοὺς ἀλιεῖς λέγει Κύριος: «δεῦτε ὀπίσω μου καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων· οἱ δέ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ», (Ματθ. 4, 19-20).

Διὰ τῆς κλήσεως τοῦ Ἀβραάμ ὑπὸ τοῦ Κυρίου σχηματίζεται ὁ σύλλογος τῶν ἱερῶν προσώπων καὶ τῶν προφητῶν ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ. Διὰ δέ τῆς κλήσεως τῶν Ἀγίων ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀναδείκνυται ὁ ἐκλεκτός σύλλογος τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων. Τόσον οἱ Προφῆται ὅσον καὶ οἱ Ἀπόστολοι ἀπετέλεσαν τὸν θεμέλιον λίθον τοῦ Χριστοῦ, ὄντος ἀκρογωνιαίου λίθου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπωκοδομήθησαν πάντες οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας, ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος λέγων: «ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολῖται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ», (Ἐφ. 2, 19-20).

Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ Θεός διὰ τῆς κλήσεως, ἀλλά καί τῆς ἄνευ δευτέρας σκέψεως τῶν Προφητῶν καί τῶν Ἀποστόλων κατέστησεν αὐτούς δοχεῖα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Πνεύματος ἁγιοσύνης κατὰ τό εἰρημένον ὑπό τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου: «κατὰ τόν καλέσαντα ὑμᾶς ἅγιον καί αὐτοί ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε, διότι γέγραπται· ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι», (Α΄ Πέτρ. 15-16).

Μέ ἄλλα λόγια, οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι, οἱ κεκλημένοι ὑπό τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀποτελοῦν τά πρότυπα τῆς ἁγιοσύνης, δηλονότι τῆς θεώσεως τοῦ ἀνθρώπου καί διὰ τοῦτο καλούμεθα νά γίνωμεν μιμηταί αὐτῶν: «φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ καί τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη· εὐφράνθητε, δίκαιοι, ἐν τῷ Κυρίῳ, καί ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιοσύνης αὐτοῦ», (Ψαλμ. 96, 11-12), ψάλλει ὁ Δαυΐδ.

Τό ἰδιαίτερον χαρακτηριστικόν τῆς μέν γῆς τῆς Παλαιστίνης εἶναι ὅτι αὕτη ἐποτίσθη καί συνεπὼς ἡγιάσθη μέ τό τίμιον αἷμα τοῦ «πληρώματος τοῦ [Μωσαϊκοῦ] Νόμου καί τῶν προφητῶν», τοὔτέστιν τοῦ Χριστοῦ· τῶν δέ ἁγίων αὐτῆς ὅτι οὗτοι ἐγένοντο αὐτόπται καί αὐτήκοοι μάρτυρες τῆς διδασκαλίας τῶν θαυμάτων τοῦ σταυρικοῦ πάθους καί τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς λέγει ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης: «Καί ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν καί ἐθεασάμεθα τήν δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός, πλήρης χάριτος καί ἀληθείας», (Ἰωάν. 1,14). Κατὰ δέ τόν κορυφαῖον τῶν Ἀποστόλων Πέτρον: «Οὐ γάρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες

ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γεννηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος», (Β΄ Πέτρ. 1, 16).

Σημειωτέον ὅτι ἡ πηγή τῆς δικαιοσύνης καὶ ἁγιωσύνης πάντων τῶν ἁγίων καὶ δὴ τῶν ἐν Παλαιστίνῃ τυγχάνει «ἡ πηγή τῆς ζωῆς», ἡ ὑπερευλογημένη Θεοτόκος καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ ἀεπάρθενος Μαρία, ἡ ὁποία ἐνεκαινίασεν τὸν ἁγιασμόν τῆς Ἀγιογραφικῆς γῆς τῆς Παλαιστίνης, διὰ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ αὐτῆς ἐν Ναζαρέτ, διὰ τοῦ τόκου τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐν τῷ Σπηλαίῳ τῆς Βηθλεέμ καὶ διὰ τῆς ταφῆς αὐτῆς ἐν τῷ χωρίῳ τῆς Γεθσημανῆς εἰς Ἱερουσαλήμ.

Εἰς τὴν ἄχραντον Δέσποιναν Θεοτόκον καὶ τὴν ὑπακοὴν αὐτῆς εἰς τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὀφείλουν πάντες οἱ ἅγιοι τὴν ἁγιωσύνην καὶ δικαιοσύνην αὐτῶν: «Ὡςπερ γάρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἐνός ἀνθρώπου ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοί, οὕτω καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἐνός δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί», (Ρωμ. 5,19), κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος.

Οἱ ἅγιοι, ὄντες πεπληρωμένοι καρπῶν δικαιοσύνης τῶν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον Θεοῦ, (Φιλιπ. 1,11), κατὰ Παῦλον, ἀποτελοῦν ζωντανόν παράδειγμα, διὰ τοῦ ὁποίου προτρεπόμεθα εἰς μίμησιν τοῦ ἐνθέου αὐτῶν ζήλου καὶ τῆς τελείας αὐτῶν ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ. Λέγομεν τοῦτο, διότι ὁ ἀναρίθμητος χορὸς τῶν Ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἀποδεικνύει περιτράνως, ὅτι κάθε ἄνθρωπος δύναται καὶ καλεῖται εἰς κοινωνίαν τῶν Ἀγίων κατὰ τό γεγραμμένον «ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι», (Α΄ Πέτρ. 1, 16). Τοῦτο ἀκριβῶς εἶναι τό

παράγγελμα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἀλλά καί ὁ σκοπός τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ. «Τῶν γάρ ἁγίων οὐχί τά ρήματα μόνον, ἀλλά καί αὐτά τά πρόσωπα πνευματικῆς γέμει χάριτος», λέγει ὁ Ἱερός Χρυσόστομος. «Τούς Ἁγίους προσκυνῶ καί σέβομαι καί δέομαι αὐτῶν τῆς πρεσβείας καί ἰκεσίας διὰ γάρ τῶν πρεσβειῶν αὐτῶν σωζόμεθα πάντες», διδάσκει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός.

Οἱ σήμερον τιμώμενοι Ἅγιοι οἱ ἐν Παλαιστίνῃ διαλάμπαντες, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, διακρίνονται διὰ τήν ἀδιάψευστον αὐτῶν ἱστορικὴν μαρτυρίαν, ὅτι ἀφ' ἑνός μὲν ἢ ἐν Χριστῷ φανερωθεῖσα ἀλήθεια δέν εἶναι μία ἰδεολογικὴ ἢ ἐθελοθησκευτικὴ κοσμοθεωρία, καί ἀφ' ἑτέρου ἢ Ἐκκλησία ὡς σῶμα τοῦ Χριστοῦ δέν εἶναι κοινωνικόν σύστημα, δηλονότι φιλανθρωπικόν ἴδρυμα (charity), ἀλλά ἡ πραγματικότης, ὅτι ὁ Θεός, ὁ Δημιουργός τῶν ὄντων ἐπαναπαύεται ἐν τοῖς ἁγίοις Αὐτοῦ καί ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Αὐτοῦ, ὡς ἐπιβεβαιοῖ ὁ ψαλμωδός λέγων: «ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτήν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ· αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην αὐτήν», (Ψαλμ. 131, 13-14).

Ἡμεῖς παρακαλέσωμεν τοὺς ἁγίους, τοὺς ἔχοντας παρρησίαν πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν σὺν τῆς Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας, τύχωμεν τῆς ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἁγιωσύνης καί τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἀμήν».